

РЕШЕНИЕ

№ 8190

гр. София, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВА

при участието на секретаря ЕД
като разгледа докладваното от ВА Гражданско дело № 20221110100702 по описа за 2022 година

РЕШЕНИЕ

18.07.2022 г., гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I I Г. О., 156-ти състав, в открито публично заседание на двадесет и трети юни през две хиляди и двадесет и втора година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВА

при секретаря ЕД, като разгледа докладваното от съдия ВА **гр. д. № 702/2022 г.** по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Подадена е искова молба от Сдружение „.....“, като се твърди, че страните се намирили в облигационно отношение по силата на Договор от 30.07.2019 г. Поддържа, че по силата на договора на ответника е предоставено неизпъккючителното право за предаване и излъчване в програмата на телевизия „АТВ“ за територията на Република България, на звукозаписи върху които права имало членове на ищеца и същите били представлявани от него по силата на сключени договори. Навежда доводи, че ответникът се бил задължил да заплаща суми по договора съобразно уговореното, но с гарантиран минимум от 1500,00 лева на месец без ДДС. Излага съображения, че с оглед клаузите на договора, същият бил продължил действието си и след 31.12.2019 г. Твърди, че за периода 01.03.2021 г. до 30.11.2021 г. ответникът не бил изпълнил задълженията си като не бил заплатил сумата от

15600,00 лева. Поддържа, че ответникът е изпаднал в забава, поради което за периода от 16.03.2021 г. до 08.12.2021 г. дължал и мораторна лихва в размер на сумата от 579,83 лева. Иска ответника да бъде осъден да заплати претендираните суми, както и сторените деловодни разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК не е подаден отговор на исковата молба и не е изразено становище по предявените искове. В открито съдебно заседание от 12.05.2022 г., ответникът е оспорил предявените искове с твърдения за извършено плащане. Иска отхвърляне на предявените искове.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с първоначално обективно, кумулативно съединени искове с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, във вр. чл. 76 ЗАПСП и чл. 86 ЗАПСП и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Спорното материално право е обусловено от проявлението в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): **1)** между страните да е налице валидно облигационно отношение по твърдения договор; **2)** ищецът да е изпълнил задълженията си по договора, като предоставено неизпъкнотелното право за предаване и излъчване в програмата на телевизия „АТВ“ за територията на Република България, на звукозаписи върху които права имало членове на ищеца.

Приложен Договор за предване и излъчване на звукозаписи от кабелна /сателитна телевизия от 30.07.2019 г., сключен между Сдружение „ДП“ от една страна и Фондация „А“ от друга страна – в качеството по ползвател. По силата на договора ищецът отстъва на ползвателя – ответник, в качеството му на доставчик на аудио-визуални медийни услуги по смисъла на ЗРТ, неизключителното право да осъществява предване и излъчване на звукозаписи от репортажа на сдружението, единствено в програмата на своята кабелна/сателитна телевизия АТВ на територията на Република България, за срока и при условията, предвидени в договора срещу възнаграждение. В договора са уговорени следните клаузи:

- съгласно уговореното в чл. 9.1. договорът се сключва със срок до 31.12.2019 г.;
- според договореното в чл. 9.2., страните са се съгласили, че след изтичане на срок по чл. 9.1. от договора, действието на същия се счита автоматично продължено за срок от една година, освен ако в срока до един месец преди края на съответната година някоя от страните не изрази писмено желание да го прекрати;
- в клаузата на чл. 9.3. е постигнато съгласие, че автоматичното продължаване по чл. 9.2. следва да се прилага многократно;
- съгласно чл. 6 от Договора и Приложение № 1 към договора – клаузата на чл. 2.2. е постигнато съгласие, че дължимото минимално възнаграждение по ч. 1.2. се заплаща ежемесечно до 15-то число нма текущият календарен месец, като гарантираният минимум е 1500,00 лева месечно, без ДДС.

Договорът е частен диспозитивен документи, който е подписан от страните, като при липсата на доказателства за неговата неавтентичност, последният обвързва страни с оглед обективирани в договора изявления и произтичащите от това права и задължения – арг. чл. 180 ГПК.

Съгласно правилото на чл. 20 ЗЗД, при тълкуването на договорите трябва да се търси действителната обща воля на страните. Отделните уговорки трябва да се тълкуват във връзка едни с други и всяка една да се схваща в смисъла, който произтича от целия договор, с оглед целта на договора обичаите в практиката и добросъвестността.

В случая, съдът като извърши граматическо, систематично и телеологическо тълкува на процесния договор и предвид факта, че нито се твърди, нито са ангажирани доказателства, че договорът е бил прекратен за процесния период, то следва да се направи извод, че между страните е възникнало валидно облигационно отношение, а така също и, че по силата на сключеният договор, ищецът е изпълнил задълженията си като е предоставил на ответника неизключителното право да осъществява предване и излъчване на звукозаписи от репортоара на сдружението, единствено в програмата на своята кабелна/сателитна телевизия АТВ на територията на Република България.

Приложено е споразумение от 14.01.2022 г., с което ответникът е признал, че дължи процесната сумата от 15600,00 лева, съответно и претендираната мораторна лихва, като е уговорено, че сумата ще бъде заплатена, както следва: сумата от 10000,00 лева – в срок 24-часа от сключването на споразумението и сумата от 9185,52 лева – в срок до 28.02.2022 г.

Споразумението е частен диспозитивен документи, който е подписан от страните, като при липсата на доказателства за неговата неавтентичност, последният обвързва страни с оглед обективирани в договора изявления и произтичащите от това права и задължения – арг. чл. 180 ГПК. В случая с оглед обективирани в него изявления, съдът намира, че ответникът е признал извънсъдебно по смисъла на чл. 175 ГПК, че дължи процесните суми. А извънсъдебното признание на факти е едно от най-сигурните доказателства в гражданският процес, което преценено в съвкупност с останалите доказателства по делото води до изясняване на действителното фактическо и правно положение между страните – арг. чл. 175 ГПК и чл. 10 ГПК.

Представена е вноски бележка от 18.01.2022 г. за сумата от 4000,00 лева от ответника с посочено основание „споразумение от 14.01.2022 г. Фондация А“.

Подадена е молба с вх. № 99927/19.05.2022 г. от ищеца, с която същият е заявил, че с оглед твърдените от ответника плащания, след справка от счетоводството на ищеца се установило, че са налице частични погасявания, като оставала дължимата сумата от 7331,83 лева – главница по договора и сумата от 80,50 лева – мораторна лихва. Тоест, самият ищецът е извършил съдебно прозрение, че ответника е погасил част от дължимите задължения по смисъла на чл. 175 ГПК. А признание на факти е едно от най-сигурните доказателства в гражданският процес, което преценено в съвкупност с останалите доказателства по делото води до изясняване на действителното фактическо и правно положение между страните – арг. чл. 175 ГПК и чл. 10 ГПК.

По делото не са сочени, респ. не са събрани други доказателства, че ответника действително е погасил изцяло дължимите суми, поради което с оглед неблагоприятните последици на доказателствената тежест, съдът е длъжен да приеме недоказания факт за неосъществил се в обективната действителност – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК.

С оглед на гореизжеланото, съдът намира, че претенциите са частично основателни и като такива следва да бъдат уважени в частта, за която не е доказано, че е извършено плащане, а в останалата част искове следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на правния спор с правна възможност да претендира разноски разполага само ищецът, доколкото ответникът е извършил плащанията в хода на производството (делото е образувано на 10.01.2022 г.), поради което ответникът е станал причина за завеждане на производството по смисъла на чл. 78, ал. 2 ГПК. При това положение с оглед на обстоятелството, че ищецът е доказал, че действително е сторил деловодни разноски, както и с оглед факта, че е поискал присъждането им, то и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да му се присъди сумата от 782,50 лева, представляващи деловодни разноски за първоинстанционното и обезпечителното производство. Въпреки това, съдът констатира, че с вх. № 99927/19.05.2022 г. ищецът е посочил, че при извършеното прихващане на изпълнението е погасил е съдебно деловодни разноски. Подобно поведение от страна по делото е в разрез с нормата на чл. 3 ГПК, защото чл. 76 ЗЗД

предвижда погасяването на други разноски, а не на съдебно-деловодните такива, поне докато не е влязъл в сила окончателен съдебен акт. Деловодните разноски представляват обективна отговорност, която се родее с деликтната такава и е следствие от съдебното решение. Само съдът може да определи кой разноски, в какъв размер и дали действително се дължат. Фактът, че ищецът е сторил разноски не винаги означава, че същите ще му се присъдят, респ. в какъв размер – напр. поради приложение на чл. 78, ал. 2 ГПК, намаляване на адвокатското възнаграждение по чл. 78, ал. 5 ГПК или при недоказаност на претендирани деловодни разноски и адвокатски възнаграждения. Ето защо, въпреки, че ответникът е станал повод, което беше посочено по горе, за настоящото производство, то на ищеца не следва да се присъждат деловодни разноски.

Не следва да се обсъжда възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение по чл. 78, ал. 5 ГПК, доколкото по делото не са ангажирани доказателства, че адвокатско възнаграждение действително е заплатено на процесуалният представител на ищеца. Съгласно **т. 1 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК „Съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка.“**. В случая не е представян договор за правна защита и съдействие, а единствено едностранно подписано пълномощно от страна на органния представител на ищеца, като в същото е посочено, че договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 560,00 лева, от която сумата към датата на издаване на пълномощното са изплатени сумата от 150,00 лева, съобразно договор за консултантски услуги с „АК“ ЕООД. В случая, за да пълномощното да имаше характер на разписка, то би предполагало, че същото е подписано и от адвоката, в която част би могло да има характер на разписка. От друга страна се установява, че уговореното адвокатско възнаграждение се изплаща във връзка с договор с трето лице, като изобщо не може да се разбере на кого, при какви условия и как е дължимо адвокатското възнаграждение, съответно дали същото е платимо в брой, по банков път или по друг начин, респ. до кога.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

РЕШИ:

ОСЪЖДА ФОНДАЦИЯ „А“, ЕИК: ....., със седалище и адрес на управление: гр. .... да заплати на СДРУЖЕНИЕ „ДП“, ЕИК: ....., със седалище и адрес на управление: гр. ...., на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, във вр. чл. 76 ЗАПСП и чл. 86 ЗАПСП и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, **сумата от 7331,83 лева**, представляващи незаплатено възнаграждение за предоставени неизключителното право да осъществява предване и излъчване на звукозаписи от репертоара на сдружението, единствено в програмата на своята кабелна/сателитна телевизия АТВ на територията на Република България по Договор за предване и излъчване на звукозаписи от кабелна /сателитна телевизия от 30.07.2019 г. за периода от 01.07.2021 г. до 30.11.2021 г., **ведно** със законната лихва от 07.01.2022 г. до окончателното плащане, както и **сумата от 80,50 лева**, представляващи мораторна лихва за периода от 16.09.2021 г. до 08.12.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за главницата за дължимо възнаграждение за сумата над 7331,83 лева до пълния предявен размер от 15600,00 лева и за периода 01.03.2021 г. 30.06.2021 г., както и иска за мораторна лихва за сумата над 80,50 лева до пълния предявен размер от 579,83 лева и за периода от 16.03.2021 г. до 15.09.2021 г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщението до страните

пред Софийският градски съд с въззивна жалба.

Препис от решението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____